

**Fælles høringssvar fra WWF, Mellempfolkeligt Samvirke, Nepenthes og Greenpeace
vedrørende UDKAST til Forslag til Lov om ændring af lov om bæredygtige biobrændstoffer**

(J.nr. 2505/1230-0001 Ref. pwi)

12. august 2010

Forslag til begrænsning af hvilke biobrændstoffer der fritages for CO2 afgift.

Biobrændstofloven fra 2009 gør det lovligt at anvende 5,75% biobrændstoffer. Foruden denne lovpligtige iblanding støtter staten brugen af biobrændstoffer ved fritagelse for CO2 afgiften.

Den nuværende situation er, at alle biobrændstoffer er fritaget for CO2-afgift, uanset om de overhovedet leverer en CO2 reduktion; uanset om de opfylder EU's bæredygtighedskriterier; uanset om de opfylder de ekstra betingelser, som regeringen ville gennemføre med en frivillig aftale med oliebranchen; uanset biobrændstoffets reelle CO2-udslip efter indirekte CO2-udslip medregnes; og uanset biobrændstoffets rolle i fødevarekriser for verdens fattigste.

Denne helt brede afgiftfritagelse for alle biobrændstoffer modarbejder folketingets hensigt om kun at fremme biobrændstoffer, der er socialt og miljømæssigt bæredygtige og som resulterer i reel CO2-reduktion.

CO2-afgiften blev i 2009 hævet fra ca 22-25 øre/liter til 40-45 øre/liter brændstof. Biobrændstoflovens krav om 5,75% biobrændstof betyder at 10,2 PJ fossilt brændstof skal erstattes med biobrændstof. 10,2 PJ svarer til omtrent 400 mio liter brændstof. Biobrændstoffernes afgiftsfritagelse er således en støtteordning, der årligt koster staten ca. 170 mio kr.

Da langt fra alle biobrændstoffer er socialt eller miljømæssigt bæredygtige eller resulterer i reel CO2-reduktion, bør CO2-afgiftfritagelsen ændres så følgende biobrændstoffer ikke længere omfattes af støtteordningen:

1. **Biobrændstoffer der ikke opfylder EU's bæredygtighedskriterier** (VE direktivets artikel 17 og EU Kommissionens guidelines fra juni 2010). Biobrændstoffer der ikke engang opfylder EU's

bæredygtighedskriterier, og derfor ikke må medregnes til opfyldelse af målet om 10% VE i transportsektoren, bør naturligvis ikke tilgodeses med statsstøtte i form af afgiftsfritagelse.

2. **Biobrændstoffer der ikke opfylder betingelserne i regeringens frivillige aftale.** Biobrændstofloven blev vedtaget på baggrund af, at klimaministeren lovede at forsøge at opnå yderligere bæredygtighedskriterier ved hjælp af en frivillig aftale med industrien. En eventuel frivillig aftale med industrien bør underbygges af, at afgiftsfritagelsen ikke gælder:

- a. **Biobrændstoffer, der gør brug af "grandfather klausulen" i VE-direktivet.** Grandfather klausulen betyder, at biobrændstoffer fra installationer, der blev taget i brug før januar 2008, er undtaget fra at opfylde VE-direktivets krav om minimum 35% CO2 reduktion nu, 50% reduktion i 2017 og 60% reduktion i 2018 (jf. VE Dir art 17). EU-kommissionens guidelines fra juni 2010 (pkt 3.1) anlægger – stik mod dansk ønske – en ekstremt bred definition af "installationer". Kommissionen undtager dermed ethvert biobrændstof fra at opfylde minimumkravet om CO2-reduktion, hvis blot en enkelt installation i hele produktionskæden var i drift inden januar 2008. Dette kan potentielt føre til meget omfattende brug af grandfather klausulen.
- b. **Biobrændstoffer, der ikke øger CO2 fortrængning lineært frem til 2017.** Ifølge VE-direktivet øges CO2 reduktionskravet fra 35% i dag til 50% i 2017. Hvis biobrændstofferne skal opnå 50% reduktion i 2017, er det vigtigt, at reduktionskravet øges lineært i årene fra 2010 frem til 2017, i stedet for at fortsætte med kun 35% CO2-reduktion frem til årsskiftet 2017. CO2-afgiftsfritagelsen bør derfor udformes, så en lineær forbedring af biobrændstoffernes CO2 reduktion tilskyndes. Det kan i praksis gennemføres ved at fritagelsen for CO2 afgift i første år gælder biobrændstoffer, der opfylder minimum 35% CO2-reduktion; i 2011 37%; i 2012 39%; 2013 41% osv.
- c. **Blandinger af biobrændstof der indeholder biobrændstoffer, som ikke opfylder CO2-reduktionskravet.** Ifølge VE-direktivet kan benzinselskaber fortynde biobrændstof med høj CO2-fortrængning med biobrændstof med ingen eller ringe CO2 reduktion, så længe blandingen samlet opnår den minimale CO2-fortrængning krævet i direktivet (35% i 2011). En sådan bevidst iblanding af dårlige biobrændstoffer medfører, at der skabes afsætning for en stor mængde dårlige biobrændstoffer uden klimamæssige fordel. Det er i modstrid med ønsket om kun at fremme de bedste biobrændstoffer. For biobrændstof-blandinger, der indeholder biobrændstof, der ikke i sig selv ville kunne opnå fritagelses for CO2 afgiften, bør gælde, at der opkræves CO2-afgift for hele biobrændstofblandingen.

3. **Biobrændstoffer der ikke opnår CO2-reduktionen, når indirekte CO2-udslip medregnes.**

Afbrænding af biobrændstoffer giver som bekendt ikke mindre CO2 end afbrænding af fossilt brændstof. Biobrændstoffer resulterer kun i CO2-reduktion, såfremt dyrkning og høst af afgrøden/biomassen binder mere kulstof, end der ellers ville blive bundet ved almindelig brug af arealerne. Når eksisterende marker inddrages til energiproduktion, medfører det, at nye arealer tages i brug andre steder i verden for at imødekomme den globale efterspørgsel på fødevarer og foder. De arealer der inddrages som ny landbrugsjord er typisk skov, savanne og brak med højt kulstofindhold. Dette CO2 udslip, fra opløsning af nye arealer til erstatning for den jord, der bliver brugt til biobrændstof, skal indregnes i biobrændstoffernes CO2 regnskab. Det indirekte CO2-udslip,

fra ændringer i arealanvendelse er ofte væsentligt højere end det direkte udslip fra dyrkning og fremstilling af biobrændstoffet.

Men når EU beregner hvorvidt forskellige biobrændstoffers CO₂-udslip opfylder kravet til CO₂ reduktion, medregner EU indtil videre kun det direkte CO₂ udslip, mens det indirekte CO₂-udslip ignoreres. Det er en alvorlig fejl. Eksempelvis giver soja-olie-diesel med EU's beregningsmetode (uden de indirekte udslip) en CO₂-reduktion på 40 % ift. fossil diesel (jvf VE Dir bilag V). Mens en beregning EU fik foretaget fandt, at når det indirekte CO₂-udslip medtages, så er CO₂-udslippet fra soja-olie-dieselen fire gange højere end fossil diesel.

På EU-niveau bør Danmark fortsat arbejde for, at EU ændrer sin beregningsmetode, så de indirekte CO₂-udslip medregnes.

Med hensyn til den danske støtteforanstaltning bør fritagelse for CO₂-afgift forbeholdes de biobrændstoffer, der kan opnå den påkrævede CO₂-reduktion, selv når det indirekte udslip er medregnet.

4. **Biobrændstoffer der, resulterer i fødevarekrise.** Produktion af f.eks. majs ethanol eller raps-diesel øger den samlede efterspørgsel på majs og vegetabilsk olie. Øget efterspørgsel medfører prisstigninger på fødevarer, hvilket kaster mange af verdens fattigste ud i fødevarekrise. Det er en ulige konkurrence, når verdens fattigste skal konkurrere om deres mad mod den rigeste befolkningsgruppes biler. En ulige konkurrence der forstærkes, hvis regeringen årligt bidrager (på bilernes side) med yderligere 170 mio. kr. statsstøtte i form af afgiftsfritagelse. Biobrændstoffer der fremstilles af fødevarer eller på anden måde mindsker fødevarerudbuddet (ved f.eks. at lægge beslag på eksisterende landbrugsjord), bør derfor ikke tilskyndes med afgiftsfritagelse.

Forhold til EU-lovgivning.

Ifølge EU-kommissionen (guidelines om biobrændstoffer fra juni 2010, pkt 2.4) må medlemslandene ikke selv forbedre EU's bæredygtighedskriterier med henblik på at undgå de biobrændstoffer, der øger fødevarekriser, afskovning og CO₂-udslip. Anderledes er det med fritagelsen for CO₂-afgift, som er en national støtteordning. Mht støtteordninger erkender EU-kommissionen specifikt (samme pkt 2.4), at medlemslandene godt må indrette deres støtteordninger til biobrændstoffer, så bedre biobrændstoffer favoriseres i forhold til dårlige biobrændstoffer. Danmark må således godt bruge CO₂-afgift-fritagelsen som et aktivt instrument til at fremme de mindst problematiske biobrændstoffer.

Praktiske og administrative konsekvenser af ændringerne

Virksomhederne skal allerede indlevere alt den informationen til myndighederne, der kræves for at gennemføre de foreslåede ændringer 1 og 2. Så det vil ikke pålægge virksomheder eller myndigheder væsentlige ekstra administrationsbyrder.

Ændringerne 3 og 4 omhandler indirekte konsekvenser. Virksomhederne vil derfor ikke umiddelbart kunne redegøre for, hvor meget afskovning og fødevarekrise en specifik ladning biobrændstof har forårsaget. For disse ændringer vil der derfor skulle udvikles ny metodik.